

Saunassa minäkin synnyin,
lautehella laulut päästin.
Isot itkut irti lähti,
taisin parkua pahasti,
nokea kun nokkaan tarttui,
mutta mummo sen pesaisi.

Minut tuotihin tupahan,
kului aika kätkyessä
pitkät päivät jouten ollen,
kyllä poikaa tuo potutti,
kylpemään kun tahtoi mennä.

Pääsin saunaan perjantaina,
lauantainakin kahesti:
Itkut päättyi hetkiin riemun,
kiukaalle kun vettä roiskui.
Kyllä kylvin yllin kyllin,
vihdoin, vastoin vimmatusti,
nautin löylyjen iloista.

Olin kyllä pikku poika,
aivan aivoton kakara,
tunsin silti sielussani
paikakseni parhaimmaksi
saunan lauteen lauaintaina,
kylvyn lääkkeeksi hyväksi.

Varhaisvuodet taakse jäivät,
vaan ei sauna unhoittunut.
Se on lääke lemmetuskan,
se on rohto reumatismin,
surut siellä lieventyvät,
ilot syntyvät isoiset.

Eipä huoli kummastella,
jos en saunaani unohda
enkä karta kylpyäni,
saunan antamaa hikeä.

Tavat lapsena opitut,
syntymästä saakka saadut
vanhaa miestä virkistävät.